

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з

економічної теорії

на тему:

« Інфляція в Україні: аналіз динаміки та фактори впливу »

Студентки 2 курсу ОПЗ-21 групи
Середі О.З

Науковий керівник:

викладач, доцент, к.е.н

Вірковська А.А

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль - 2017

План

Вступ

1. Теоретико – методологічні основи інфляції.
2. Аналіз динаміки та фактори впливу інфляції в національній економіці.
3. Ефективність реалізації антиінфляційної політики в Україні.

Висновки

Список використаної літератури

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1. Теоретико-методологічні основи інфляції.....	5
2. Аналіз динаміки та фактори впливу інфляції в національній економіці.....	11
3. Ефективність реалізації антиінфляційної політики в Україні.....	17
ВИСНОВКИ.....	21
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	

Вступ

Мета дослідження: Аналіз динаміки та фактори впливу інфляції в національній економіці та ефективність застосування антиінфляційної політики в Україні.

Актуальність і новизна: Проблема інфляції завжди була актуальною. Інфляція є одною з найбільш поширених економічних проблем сучасності, яка тісно пов'язана з безробіттям, матеріальним благополуччям та зайнятістю суспільства. В Україні, інфляційні процеси постали великою проблемою, ще у період становлення її як незалежної держави і носили більш прихований характер. Гроші знецінювалися внаслідок тривалого дефіциту. Тепер інфляція стала явною, має хронічний характер і відбувається під впливом як грошових, так і не грошових факторів. Не зважаючи на досвід, який Україна отримала завдяки гіперінфляції 90-х рр., ефективного методу для боротьби з цією «хворобою» так і не знайдено.

Проблематиці дослідження інфляційних процесів присвячена велика кількість праць як зарубіжних, так і вітчизняних вчених. Теоретичну основу вивчення інфляції становлять праці класиків економічної думки: Д. Юма, Д. Рікардо, І. Фішера, Дж. Кейнса, А. Пігу, А. Маршала, М. Фрідмена, П. Самуельсона, А. Іларіонова, С. Корабліна.

Вітчизняні розробки у цій сфері належать Базилевич К.С., Баластрик Л.О., Василюк О.Д., Ковальчуку С.В., Опаріну В.М., Федосову В.М., та іншим. Економічні основи виникнення інфляційних процесів досліджували Пухтаєвич Г.О., Панчишин С.М. Методологічні положення щодо оцінювання рівня інфляції та шляхів її подолання досліджували Серeda А.Р., Савченко А.Г., Макаренко І.П., Бункіна М.К., Семенов А.М. та інші.

Завдання:

1. Проаналізувати динаміку та фактори впливу інфляції в національній економіці.
2. Визначити ефективність реалізації антиінфляційної політики в Україні.

Структура дослідження: робота складається зі вступу, трьох розділів, загальних висновків, списку використаних джерел.

Розділ 1. Теоретико-методологічні основи інфляції.

Інфляція властива більшості економічно розвинутих країн світу і є основною проблемою в країнах, що розвиваються.

Під інфляцією, як правило, розуміють будь-яке знецінення грошової одиниці, тобто систематичне зростання цін незалежно від того, якими причинами цей процес викликається. Це, звичайно, не означає, що підвищуються обов'язково всі ціни. Навіть у періоди досить швидкого зростання інфляції деякі ціни можуть залишатися відносно стабільними, а інші навіть знижуватися.

Інфляція виникає в разі, якщо суспільство намагатиметься витратити більше, ніж дозволяють виробничі потужності економіки. Коли сукупні витрати перевищують обсяг продукту при повній зайнятості, відбувається підвищення рівня цін. Отже, надмірний обсяг сукупних витрат носить інфляційний характер. У цьому разі уряд зобов'язаний ліквідувати надлишкові витрати. Він може цього досягнути головним чином через скорочення власних видатків, а також підвищенням податків з метою скорочення доходів приватного сектору.

Протилежним до інфляції поняттям є дефляція, яка має місце тоді, коли загальний рівень цін падає. Дефляція траплялася вкрай рідко в кінці ХХ ст. Підтримувана дефляція, коли ціни постійно падають протягом декількох років, як правило, асоціюється з періодами глибокої депресії.

Тепер ми можемо розглянути різні види інфляції (рис 1.1) :

I. За формами виявлення розрізняють:

✓ подавлену (приховану) інфляцію коли знецінення грошей відбувається без відкритого росту цін. Ціни утримуються на фіксованому рівні за допомогою адміністративних заходів. Якщо попит перевищує товарообіг в 2 р., це означає, що рівень грошової одиниці не перевищує 50%, тобто вона знецінюється. Така інфляція є незмінною супутницею планової економіки. Основною формою вияву такої інфляції є загострення дефіциту, коли купівельна спроможність грошей падає у зв'язку з неможливістю придбати потрібні товари. Іншою формою подавленої інфляції є приховане підвищення

цін, що виявляється в погіршенні якості товару при незмінній ціні, «вимиванні» товарів дешевого продукту, продажі старих товарів під новою маркою і відповідно за більш високими цінами. Прихована інфляція також проявляється в наявності незадовільного попиту, представленого вимушеними заощадженнями, що утворилися через те, що покупці не можуть знайти необхідні товари. Офіційно регульовані ціни прориваються на «чорному» ринку. Динаміка цих цін і є відносним вираженням прихованої інфляції. Тому приховану інфляцію часто називають адміністративною, народжену адміністративними цінами.

- ✓ відкрито- інфляцію, що виявляється безпосередньо в рості цін.

II. За темпами інфляції розрізняють:

- ✓ повзучу - темпи якої не перевищують 10% на рік
- ✓ галопуючу - темпи росту цін досягають 10-100% на рік
- ✓ гіперінфляцію - річні темпи приросту цін перевищують 100% (в рамках гіперінфляції виділяють більш вузьке поняття супергіперінфляції, при якій темпи росту цін досягають 50 та більше % на місяць).

Аналізуючи гіперінфляцію можна виділити декілька характерних рис гіперінфляції. По-перше, реальний попит на гроші, який вимірюється відношенням запасу грошей до рівня цін. По-друге, відносні ціни стають нестабільними. За нормальних умов зарплата робітника не змінюється, а за умови гіперінфляції заробітна плата може знижуватися в середньому десь на третину протязі місяця.

Вплив гіперінфляції є відчутним на розподілі багатства, а саме коли люди заощаджують і в той момент знецінюються гроші, підриваючи економічну свободу людей. Такі коливання показують втрату від інфляції. Коливання можуть бути в цінах, зарплаті, збідненні населення. Позитивним наслідком є те що гіперінфляція трапляється дуже рідко. Вона може виникнути в більшості випадків під час війни або революції.

III. За факторними формами інфляції теорія грошей розрізняє багато її видів, серед яких ключове місце належить інфляції попиту й інфляції витрат.



Рис.1.1 Класифікація інфляції за різними ознаками.

Джерело [3, с. 8-9]

У випадку з інфляцією яка викликає надлишок грошей, доходів й попиту. Інфляція попиту спостерігається, коли сукупний попит зростає швидше за виробничий потенціал економіки, підносячи ціни, щоб зрівноважити пропозицію і попит. Покупці конкурують за обмежену пропозицію товарів, що призводить до зростання цін.

Інфляція витрат або інфляція пропозиції виникає тоді коли збільшуються витрати на одну одиницю продукції тобто їх середні витрати обсягу виробництва. Коли збільшуються витрати на одиницю продукції тоді в економіці зменшуються обсяги продукції і прибутки ,які можна купити за існуючого рівня ціни. В наслідок цього зменшується сукупна пропозиція товарів і послуг яка підвищує рівень ціни. Таким чином саме витрати збільшують рівень ціни. Зростання собівартості може бути спровоковане різними причинами такими як нестачею або подорожчанням сировини, матеріалів, палива, праці.

Одним із основним джерелом інфляції є «шоки» пропозиції(різкі порушення). Під ним розуміють подію, зовнішню по відношенню до роботи вітчизняної економічної системи, яка збільшує очікуваний середній рівень ціни на фактори виробництва.

Отже, з теоретичної точки зору можна сказати, що різноманітні види інфляції виникають за різних обставин. Основними причинами такого виникнення можна знайти в деформації грошового обігу. Інфляція також може виникати коли Центральний банк проводить неправильну грошову політику, випускаючи в обіг більшу кількість грошей над товаром.

Припустимо, що економічна система знаходиться у стані рівноваги й експерти розраховують на таку стабільність у майбутньому.

Але, виходячи із політичних міркувань, наприклад, в зв'язку з наближенням президентських виборів, уряд, щоб догодити виборцям, вирішує збільшити виплати з державного бюджету, знизити податки й негайно розпочати реалізацію проектів для створення нових робочих місць. Зрозуміло, що зростання реального обсягу виробництва й скорочення безробіття, досягнуте адміністрацією президента, зробить неабиякий вплив на результати виборів. Отже, складається проект нереально розширеного державного бюджету на рік виборів. Як тільки ці плани почнуть реалізовуватись, економічна система вийде із стану рівноваги. Дійсно, спочатку реальний обсяг виробництва зросте, безробіття скоротиться, а підвищення рівня цін при цьому буде незначне.

Але, вже у наступному році зарплата, ціни на ресурси й фактори виробництва почнуть інтенсивно зростати. По мірі того, як фірми будуть пристосовувати свої очікування до нових умов, зростуть не тільки ціни на товари та послуги, але й відбудеться скорочення обсягів виробництва, супроводжуване зростанням безробіття.

Іншим прикладом виникнення інфляції можуть бути позики в Центральному банку. Коли є достатньо низькі темпи інфляції тоді і наслідки можуть бути важкими. Можна навести такий приклад інфляції: держава позичає певну суму в Центральному банку України, зобов'язуючись повернути цю позику за рік з відсотками і виконує свої зобов'язання. Після повернення кредиту вона звертається за новим і ця ситуація повторяється з року в рік.

Незважаючи на те що гроші повертаються в банк кредитна емісія грошей присутня.

Виникає інфляція і при активних процесах мілітаризації в державі, при високому рівні монополізації ринків, під впливом зовнішніх факторів (ростом світових цін), на чому ми детальніше зупинимось трохи нижче.

Як б не була інфляція і чим би вона не була спровокована вона знецінює доходи бюджету і вона в свою супроводжується його дефіцитом.

Не тільки для бюджетного дефіциту інфляція може спричиняти нерівномірне зростання цін в певній боротьбі між окремими галузями економіки і швидкозмінним поширенням зростанням цін по певних галузях.

У стані інфляційної нестабільності важливу увагу приділяє собі співвідношення так званій «попит-пропозиція» який згодом може призвести до довготривалих криз які відновлюються дуже погано з повільним періодом часу стабілізації і покращення економіки.

Можна зробити висновок, що інфляція є небезпечною для економіки, оскільки вона порушує стабільність в економіці. Тому антиінфляційна політика займає головне місце серед засобів державного регулювання економіки.

Важливий момент сучасної інфляції полягає в тому що вона дуже розвивається і її важко зупинити. Отже, можна з впевненістю говорити, що інфляція може залишатися стабільною до того часу доки ситуація не заставить її збільшитися.

Розділ 2. Аналіз динаміки та фактори впливу інфляції в національній економіці.

В Україні інфляційні процеси спостерігаються від початку створення незалежної держави.

Відомо, що в певні моменти вона була руйнівною, а в інших ситуаціях помірною. Важливим є дослідження інфляції в період кризи. Перші роки становлення незалежної суверенної України супроводжувалися значними економічними труднощами. В основному вони пов'язані з переходом від тотально-планової системи організації виробництва до ринкової економіки.

Значні зміни зробила еволюція соціально-економічного оновлення нашої Батьківщини і викликала низку об'єктивних суперечностей, які, у свою чергу, призвели до появи глобальних негативних явищ. Серед них – диспропорції в економіці, спад виробництва, безробіття, різке погіршення матеріального становища основної частини населення – усе це ще не повний перелік тих явищ в економічному житті нашого суспільства, які надовго стали ознакою розвитку України. Серед них особливе місце за своїм значенням і впливом на посилення економічної кризи в Україні зайняла інфляція. Слід зазначити, що в умовах тоталітарної системи з її практично повним контролем за цінами інфляція була у вигляді прихованої. Остання, як відомо, виявляється в дефіциті товарів і послуг, який щодалі посилювався в СРСР, віддзеркалюючи велику розбалансованість товарної і грошової сфери [3, с.176]. Перші роки існування України як незалежної держави супроводжувалися величезним збільшенням цін і характеризувалися високою динамікою їх зростання (Рис 2.1)

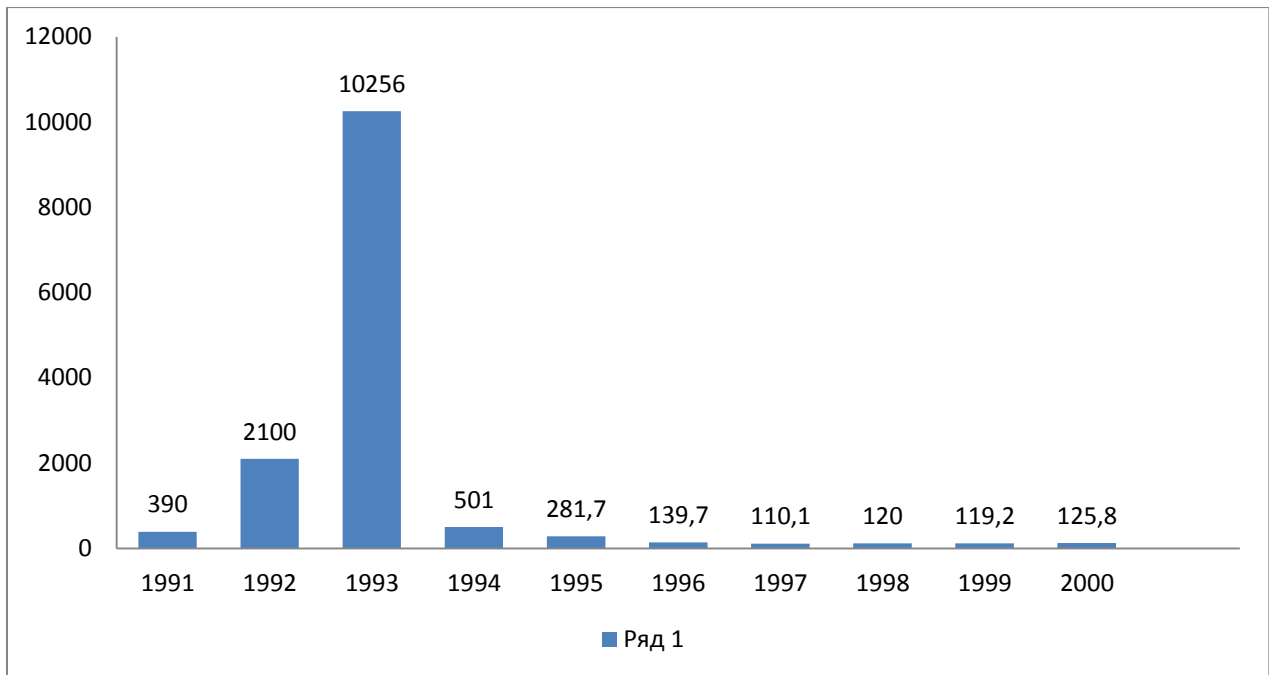


Рис.2.1 Індеси інфляції з 1991-2000 р.

Джерело[4]

Інфляція в Україні виникла через безліч причин. Серед яких можна виділити таку як деформована економіка в якій велика роль належала військово-промислового комплексу.

У 1990 р. у промисловості України приблизно 40% обсягів виробництва припадало на військове виробництво. Це різко зменшувало можливості економіки щодо задоволення потреб населення і спричиняло величезні непродуктивні витрати. За 1991- 1999 рр. валовий внутрішній продукт країни зменшився у 2,5 рази;

За ці роки інфляція безліч разів змінювалася за різних причин а саме:

- стійка психологія споживання, яка ставала причиною нераціонального використання потенціалу і скорочувала товарну масу;
- підвищення цін на енергоносії. Оскільки держава залежить від одного постачальника , це і є причиною гіперінфляції в національній економіці;
- деформація попиту. Це стосується тих груп людей які почали отримувати більші доходи і в результаті купляти іноземні і

вітчизняні товари високої якості. І як результат змінилася пропорційність в економіці через зміну попиту;

- великий дефіцит державного бюджету який здійснювався за рахунок емісії грошей;
- прямий імпорт. За допомогою прозорого кордону між Україною і Росією надлишок грошей перейшов в нашу державу завдавши збитків і збільшивши дисбаланс між товарною і грошовою масою;

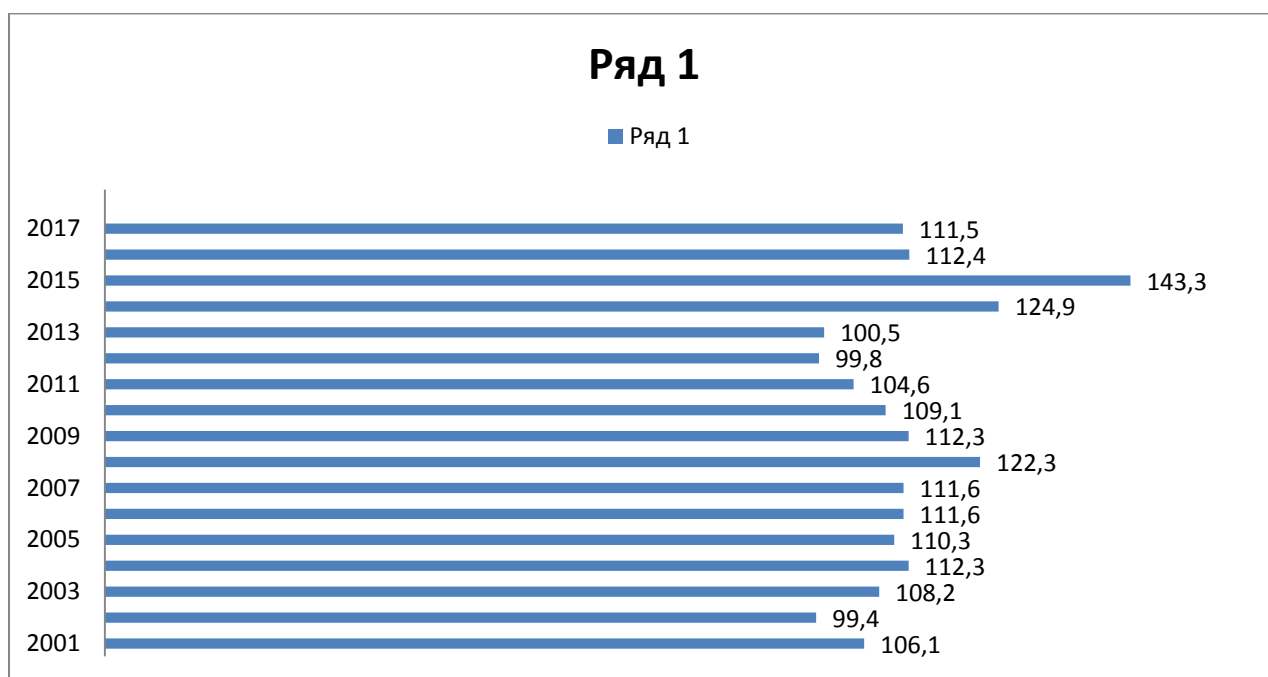


Рис.2.2 Показники індексів інфляції з 2001-2017 р.

Джерело[5]

З 2000 – 2002р. можна назвати періодом низьких темпів інфляції. Відбулися значні зміни в інфляції, а саме: в кращу сторону змінилися інфляційні очікування населення; сформувався стабільний обмінний курс; за допомогою високого рівня попиту на українські товари та інші чинники призвели до зменшення інфляційних процесів в національній економіці. Також за допомогою зміцнення довіри до банківської справи України, добилися збільшення грошей населення у комерційних банках.

Інфляційні процеси з 2002-2008р. проявлялися стабільним курсом гривні до кінця 2008р. через те, що потім стався обвал курсу гривні і відбулася фінансово- банківська криза.

Упродовж 2009 р. можна було побачити стійку тенденцію до зниження інфляції, а причиною цього стало зниження світових цін на товарних ринках, а також зменшення зовнішнього і внутрішнього попиту, який показав негативний розрив ВВП ще на початку року. Додатковим стимулом був високий врожай також регулювання цін і тарифів які вели суперечки з Урядом який узяв на себе усю відповідальність за обіцянки які були дані. Незважаючи на це інфляція все одно не знизилася до відповідних рівнів внаслідок проведення стимулюючої фіскальної політики.

В 2010 р. відбулися кардинальні зміни в інфляції а саме: вперше за останні декілька років: одночасне збільшення ВВП перевищило усі прогнози а інфляція була нижчою від очікуваної; річна інфляція знизилася до стабільного рівня. Завдяки зменшенню темпів зростання індексу споживчих цін , які відбулися завдяки змінам які відбулися на окремих ринках а також застосування обмеження на подальше зростання ціни.

У період 2011-2013 р. спостерігалася тенденція зниження показників інфляції. Причиною цього було зниження ціни на продовольчі товари через високий рівень пропозиції на внутрішньому ринку, завдяки високому рівню врожайності.

В 2014 р. можна спостерігати зростання інфляції , яка стала причиною 25 девальвації гривні через низькі валютні надходження, а також через військовий конфлікт на Сході України.

У 2015р. була галопуюча інфляція. Споживчі ціни зростали, заробітна плата знизилася і дохід домогосподарств зменшився. Основними причинами таких змін були: паніка яка стала причиною неконтрольованого зростання цін на основні і споживчі товари; підвищення з 1 квітня цін в 5,5 разів на природній газ; інфляційні очікування знову стали високими.

Протягом 2016 р. можна було побачити зростання споживчих цін, зростання ЖКП і збільшення ціни на паливо. Але показник інфляції був значно нижчим ніж у попередні роки , тому можна стверджувати що інфляція яка не

бере до уваги короткострокові зміни цін, зумовлені різними факторами уповільнилася. Причиною такого зростання цін є конфлікт на Сході країни.

У 2017 р. відбулося збільшення заробітної плати яка у свою чергу збільшила інфляцію на 1%. Також тиск на інфляцію відбувається через зростання попиту і через збільшення собівартості товарів і послуг(малий бізнес). Базова інфляція прискориться через збільшення заробітної плати, високий рівень безробіття, жорстка монетарна політика, а також за рахунок продовольчої інфляції. Регульовані ціни залишаються основним чинником інфляції, їх зростання залежить від імпортованих енергоресурсів, які у свою чергу впливають на тарифи на газ, централізоване опалення і гарячу воду. Позитивною ознакою є те, що знизилася ціни на електроенергію для промислових споживачів.

У 2018 р. очікується підвищення цін на продовольчі товари; підвищення ставок на акцизні товари; ціни уповільняться;

Отже, аналізуючи динаміку інфляційних процесі в національній економіці можна сказати що інфляція впливала на економіку країни за допомогою певних причин. Вони були: військові, господарські , велика кількість грошей в обігу і знецінення валюти. За останні декілька років одною з основних причин є військовий конфлікт на Сході країни який безпосередньо приносить для країни високий рівень інфляції який потрібно утримувати на стабільному рівні.

Розділ 3. Ефективність реалізації антиінфляційної політики в Україні.

Антиінфляційна політика — це комплекс відповідних заходів державного регулювання економіки, які спрямовані на боротьбу з інфляцією.

Існують дві групи економістів які доводять свої припущення щодо інфляції:

- монетаристи
- немонетаристи

Монетаристи вважають, що інфляція є тільки грошовим явищем. Щоб її подолати потрібно зменшити темпи зростання пропозиції грошей в національній економіці. А для того щоб не допустити інфляцію потрібно дотримуватися такого основного правила: темп зростання пропозиції грошей має дорівнювати темпові економічного зростання (який становить 3-5%)

Немонетаристи у свою чергу пропонують політику доходів, яка показує, що учасники ринкового процесу на протязі певного періоду часу утримуються від підвищення ціни на товари, послуги і фактори виробництва. Аналізуючи політику доходів на прикладі країн які її застосовували можна сказати, що вона є малоефективною.

Тому з впевненістю можна стверджувати, що інфляція – це складний процес в економіці , щоб його подолати потрібно використати:

- такі методи, які б допомогли швидко знизити рівень інфляції в короткий період часу;
- застосувати антиінфляційну стратегію щоб не допустити інфляцію в довгостроковий період часу;

А коли інфляція розвинулася, щоб її подолати в більшості випадків використовують політику дезінфляції (стимулюючу макроекономічну політику)

Завдяки монетарній та фіскальній політиці сукупний попит зменшує обсяги національного виробництва що у свою чергу призводить до безробіття.

Як відомо з кривої Філіпса, що із зростанням рівня безробіття зменшується рівень інфляції.

Також за допомогою величини коефіцієнта дезінфляційних витрат можна стверджувати що проведення антиінфляційної політики буде не ефективним. Коли коефіцієнт дуже високий, тоді урядові потрібно відмовитися від заходів які зменшують темп інфляції. В той час коли коефіцієнт досить низький це означає , що антиінфляційна політика є ефективною і правильною тому потрібно її продовжувати.

Величина коефіцієнта дезінфляційних витрат залежить від певних чинників, таких як:

- гнучкості заробітної плати
- довіри населення до політики уряду
- швидкості виконання політики дезінфляції

Значення коефіцієнта дезінфляційних утрат залежить від багатьох чинників, зокрема від швидкості здійснення дезінфляції, гнучкості заробітної плати, ступеня інфляційних очікувань, довіри населення до політики уряду тощо.

Як показує теорія і практика , що швидка дезінфляція призводить до менших витрат ніж повільна. Також можна відокремити роль інфляційних очікувань у проведенні ефективною і менш болючою політики дезінфляції. Висока інфляція може бути спричинена внаслідок дій які пристосовані до інфляційних очікувань.

Важливим завданням дезінфляції є пристосування інфляційних очікувань. Орієнтирами таких очікувань є:

- темпи інфляції в попередніх періодах;
- темпи зростання грошової маси;
- номінальні відсоткові ставки за державні облігації;
- динаміка курсу національної валюти;

Тому контроль уряду за одним або декількома такими орієнтирами допоможе знизити інфляційні очікування. Враховуючи світовий досвід можна

сказати що завдяки двом умовам (коли завдяки державній політиці можна зміцнити механізми ринкової системи) ,а саме зменшити ріст цін і підвищувати життєві блага. Завдяки саме цьому зміниться поведінка і в ній уже не будуть інфляційні мотиви. А саме до того часу доки споживачі не переконаються , що коливання цін набули ринкових обмежень. Оскільки до того часу буде відбуватися інфляційне розширення сукупного попиту в національній економіці.

Другою причиною є те, що уряд повинен дотримуватися певного курсу для того щоб подолати інфляцію і повернути довіру населення. У зв'язку із тим ,що саме від рівня довіри залежить величина витрат який пов'язаний з проведенням дезінфляції в країні. Високого рівня довіри заслужити не важко потрібно уряду чітко сформулювати антиінфляційні завдання, які можливо здійснити, також завчасно попереджує населення про них і розв'язує їх.

Можна навести такий приклад: центральний банк України повинен час від часу повідомляти про той рівень інфляції який він збирається підтримувати і про темп зростання грошової маси. Коли ж уряд виконує всі свої обіцянки , то він переконує усіх учасників ринкового процесу в тому, що керівництво країни почало боротися з інфляцією в країні і зможе контролювати ситуацію, також добитися реалізації усіх своїх обіцянок. Чим більше це виконується тим більше люди починають довіряти урядовцям, а також завдяки цьому стають менше помічати розвиток інфляції тобто пристосовуються до такої ситуації. Також згідно із цією теорією всі наміри щодо урівноваження інфляції не викликають сумніву тому люди відкидають свої інфляційні очікування.

Це означає, що короткострокова межа вибору між інфляцією та безробіттям переміщуватиметься донизу, і це дає змогу зменшити інфляцію без підвищення рівня безробіття. Щоб не допустити розвитку галопуючої інфляції в майбутньому уряд розробляє антиінфляційну стратегію, основними складовими якої є ефективна монетарна політика, впорядкування державних фінансів, раціоналізація структури національної економіки та зовнішньоекономічної діяльності.

Ефективна монетарна політика передбачає, що щорічні збільшення грошової маси в обігу обмежені й не дуже перевищують зростання національного продукту. Найпростіший спосіб знищити економіку країни це збільшити грошовий обіг зайвими купюрами.

Конструктивну антиінфляційну монетарну політику може проводити лише незалежно від виконавчої влади центральний банк, який спирається на добре розвинуту банківську систему. Центральний банк володіє такими могутніми знаряддями проведення монетарної політики як:

- операції на відкритому ринку,
- зміна облікової ставки чи норми резервування,
- за допомогою яких він може визначати темпи приросту грошей у національній економіці.

Важливою складовою антиінфляційної стратегії є впорядкування державних фінансів, передовсім скорочення бюджетного дефіциту з перспективою його повної ліквідації. Це скорочення має відбуватися за рахунок зменшення видаткової частини державного бюджету. Враховуючи різні дослідження можна стверджувати що добре розвинені системи оподаткування стримують розвиток економіки. Зниження податкових ставок із податку з доходів фізичних осіб посилює стимулювання їх до праці, збільшує особисті заощадження, а з податку на прибуток підприємств — підтримує розвиток інвестиційного процесу. Отже, внаслідок зростання заощаджень та інвестицій можна сподіватися на прискорення економічного зростання і збільшення в майбутньому рівня зайнятості, обсягу національного виробництва, а отже, й державних податкових надходжень, що сприятиме досягненню бездефіцитного бюджету.

Підсумовуючи вище сказане можна сказати що добре продумана фіскальна політика, яка знижує бюджетні дефіцити, які допомагають інфляції відіграють важливу роль у антиінфляційній стратегії.

Раціональна монетарна і фіскальна політика допомагає усувати з економіки інфляцію попиту. З іншої сторони необхідна стратегія розвитку

економіки України. Тому що вона б зменшила руйнівні впливи зовнішніх причин пропозиції які провокують збільшення інфляції.

Для недопущення інфляції пропозиції уряд має сприяти розвиткові освіти й науки, нагромадженню інтелектуального потенціалу суспільства і людського капіталу кожною особою, має фінансувати наукові дослідження та дослідно-конструкторські розробки, здійснювати структурну перебудову національної економіки в напрямі зростання в ній частки продукції високотехнологічних галузей і виробництв. Це стримуватиме розвиток інфляційного процесу в разі сильних зовнішніх несприятливих ситуацій з сторони пропозиції. Особливе місце в антиінфляційній стратегії займає раціоналізація зовнішньоекономічних зв'язків країни. Пасивне сальдо платіжного балансу, як відомо, провокує інфляційні імпульси. Зовнішньоекономічна політика має спрямовуватися на досягнення рівноваги в торгівлі товарами і послугами шляхом підтримання експортних галузей та захисту національного виробника. Водночас уряд і центральний банк повинні проводити конструктивну валютну політику, яка підтримувала б стабільний курс національної валюти і не стимулювала зростання імпорту. Всі перелічені заходи антиінфляційної стратегії стримують зростання загального рівня цін у країні в близькій і віддаленій перспективі.

Щоб успішно провести оптимізацію інфляційних процесів в Україні насамперед потрібна національна злагода. Для початку Верховна Рада повинна припинити затверджувати нові дорогі проекти, профспілки мають утриматись від вимог підвищення заробітних плат, приватні підприємці згодні не підвищувати ціни, а НБУ повинне дотримуватись емісійного ліміту. Зменшити рівень інфляції можна шляхом підвищення ефективності виробництва, що потребує нових технологій, інвестицій та часу

Висновки

Отже, завдяки цьому дослідженню я знайшла відповіді на поставленні запитання:

1. Аналізуючи інфляційні процеси в Україні можна сказати, що у зв'язку з політичною нестабільністю, наявністю бюджетного дефіциту, низькою продуктивністю праці, питання інфляції в нашій державі стоїть дуже гостро. Процес боротьби з цим явищем – тривалий і складний, вимагає великих матеріальних витрат. Якщо не приймати певних заходів для зниження рівня інфляції, то темпи інфляції можуть зрости до максимальної точки. Саме еволюція соціально-економічного оновлення нашої Батьківщини і викликала низку об'єктивних суперечностей, які, у свою чергу, призвели до появи глобальних негативних явищ. Серед них – диспропорції в економіці, спад виробництва, безробіття, різке погіршення матеріального становища основної частини населення – усе це ще не повний перелік тих явищ в економічному житті нашого суспільства, які надовго стали ознакою розвитку України. Серед них особливе місце за своїм значенням і впливом на посилення економічної кризи в Україні зайняла інфляція. Слід зазначити, що в умовах тоталітарної системи з її практично повним контролем за цінами інфляція була у вигляді прихованої. Остання, як відомо, виявляється в дефіциті товарів і послуг, який щодалі посилювався віддзеркалюючи велику розбалансованість товарної і грошової сфери.

2. Щоб успішно провести оптимізацію інфляційних процесів в Україні насамперед потрібна національна злагода. Для початку Верховна Рада повинна припинити затверджувати нові дорогі проекти, профспілки мають утриматись від вимог підвищення заробітних плат, приватні підприємці згодні не підвищувати ціни, а НБУ повинне дотримуватись емісійного ліміту. Зменшити

рівень інфляції можна шляхом підвищення ефективності виробництва, що потребує нових технологій, інвестицій та часу.

Список використаної літератури

1. Круш П.В. Інфляція: суть, форма та її оцінка: Навч. посіб. / П.В. Круш, О. В. Клименко. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 288с.
2. Коваленко О. Інфляція в Україні: Особливості та вплив на фінансову систему // Формування ринкової економіки в Україні. - 2009. - №19. - С. 308-315.
3. Щетинін А.І. Гроші та кредит : підручник / А.І. Щетинін. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 432 с.
4. Індекс інфляції з 2000-2017р. (електронний ресурс) – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/economy/index/inflation/>
5. Інфляційний звіт [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=43401297>
6. Сухань В. О. Антиінфляційна політика в системі макроекономічного регулювання в умовах ринкової трансформації: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.01 - економічна теорія та історія економічної думки .-Х.:ХНУ, 2011 . – 16 с
7. Методологічними положеннями щодо організації статистичного спостереження за змінами цін. 2016 рік. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
http://www.ukrstat.gov.ua/metod_polog/metod_doc/2016/158/158_2016.htm
8. Петрик О. Визначення оптимального рівня інфляції для України / О. Петрик, С. Ніколайчук // Вісник Національного банку України. – 2010. – № 6. – С. 10–22.
9. Петрик О. Прогнозування інфляції / О.Петрик, Ю. Половнєв // Вісник НБУ. – 2010. – №12. – С. 7-10.
10. Петрик О. Прогнозування інфляції / О.Петрик, Ю. Половнєв // Вісник НБУ. – 2010. – №12. – С. 7-10.

11. Кораблін С. Інфляційні орієнтири// Дзеркало тижня, № 10 (589), 18-24 березня, 2006
12. Семюелсон П. Макроекономіка./ Семюелсон П., Нордгауз В.// — К.: Основи, 1995. — 360 с
13. Круш П.В., Тульчинська С.О. Макроекономіка: Навчальний посібник. — Київ: Центр навчальної літератури, 2005. — 400 с.
14. . Інфляція: причини виникнення та методи регулювання. — К. — 2011. [Електронний ресурс]
<https://domashke.net/referati/referaty-po-ekonomike/kurovaya-rabotainflyaciya-prichini-viniknennya-ta-metodi-regulyuvannya>
15. Індокси цін та їх взаємозв'язок. — 2012. [Електронний ресурс]
<http://lib.znate.ru/docs/index-188704.html?page=4>
16. Грошова пропозиція та інфляція. [Електронний ресурс]
http://allref.com.ua/uk/skachaty/Groshova_propoziciya_ta_inflyaciya?page=4
17. Безкровний А.В. Розвиток інфляційного процесу в Україні / Безкровний А.В. // Економіка АПК. — 2009. №1 — с. 76 — 79
18. Щетинін А.І. Гроші та кредит: Підручник / А.І. Щетинін; Міністерство освіти і науки України. — К.: Центр навчальної літератури, 2011. — 429 с.